

μως, πλουσιώτατον και λίαν ύψηλὰ κοι-
ωνικῶς τεθειμένον.

Ζ'

Ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἀποθήκης τῶν γνώ-
σεων, ἐν ἣ ὁ ἔρωσ εἶναι γενικῶς ὁ ὀρίζων
τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις λόγος, εἶχεν ἐμ-
πνεύσει πάντη ἄλλοίαις ιδέαις τῆ Στέβαρτ,
δι' ὅ, ἐσπέραν τινά, ὅτε ἡ Σάρρα ἐξεδύετο
ὀμιλοῦσα, ἐν τῷ εὐρεῖ ὑπὸ τῆς ὠχρᾶς λάμ-
ψεως νυκτερινῆς λυχνίας φωτιζομένῳ θα-
λάμῳ, ἡ ἐξαιρετος γυνὴ ἀπεφάσισε νὰ λα-
λήσῃ.

— Πῶς ἡ Σάρρα, πρὸ τῶν ποδῶν τῆς
ὀποίας ἔσχε τοὺς εὐγενεστέρους νέους, νὰ
στέρξῃ ὅπως γίνῃ σύζυγος τοῦ κόμητος
Καναλέλ, ὅστις κάλλιστα ἠδύνατο νὰ ἐπ-
πέχῃ τόπον πατρός τῆς; Αὐτὴ αὐτὴ δὲν
παρασκευάζει ἐαυτῇ θλίψεις ἐν τῷ μέλ-
λοντι; Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ προσφιλές κόρη
δὲν συνεζεύγνυτο τὸν κόμητα ἐξ ἔρωτος
καὶ οὗτος δὲν ἦτο γαμβρὸς τυχαίος, κα-
θὸτι καὶ εὐγενὲς παραστατικὸν εἶχε, καὶ
ὠραίαν μορφήν καὶ γένος ἐν τοῖς πρώτοις,
ἀλλ' ἦτο ἐξηκοντούτης, ἡ δὲ Σάρρα ἤθελε
θεωρεῖσθε ὡς θυγάτηρ του. Οὐδέποτε λοι-
πὸν ὠνειροπόλησεν εὐφροσυνωτέραν, πλήρη
τροφερῶν διαχύσεων ἔνωσιν;...

Καὶ ἐν λυρικῷ τόνῳ, ἡ γραία Ἀγγίλις
ἐξηκολούθει. Τί κάλλιον βίου διερχομένου
ὑπὸ αἰθριον κατακύαιον οὐρανόν, ἐν πα-
χειᾷ χλόῃ εὐρέος λειμῶνος, ἐρειδομένη, ἐν
ἀτμηλῆτῳ κόμῃ, ροδαρᾷ καὶ ἀκμαίᾳ ἐπὶ
τοῦ βραχίονος κομποῦ, εὐειδοῦς, σφριγῶν-
τος νεανίου, ἔχοντος τὸν πύργον αὐτοῦ
μετὰ παντός τοῦ ὑπηρετικοῦ, ἐν τῷ μέσῳ
τῆς γελώσης ἐκείνης φύσεως, ἀφθόνως τὰ
δῶρα ὑμῖν παρεχούσης; Καὶ κατόπιν ὠ-
ραία τέκνα, μικροὶ ἄγγελοι νὰ περιστοι-
χῶσιν ὑμᾶς κράζοντα ἠδυφώνως, μῆτερ,
πάτερ, καὶ γλυκερῶς τὸ βλέμμα ἐφ' ὑμῶν
νὰ προσηλῶσι! Τίς τούτου τερπνότερος
βίος;

Καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθὴς εὐδαιμο-
νία;

Ἦδη δὲ τί;

Ἀντὶ τοῦ ἀγλαοῦ ἐκείνου καὶ εὐφρο-
σύνου βίου, ἡ Σάρρα ἐπόθησε τὴν λαμπη-
δόνα τῶν αἰθουσῶν καὶ τὴν κίνησιν τοῦ
ἐν ἔορταῖς καὶ θεάμασι διερχομένου βίου.
Οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι ὁ κόμης, παρα-
συρόμενος ὑπὸ τῶν κοινωνικῶν σχέσεών
του, ὑπὸ τοῦ υπερβάλλοντος πρὸς αὐτὴν
ἔρωτός του, ὑπερήφανος ἐπὶ τῇ καλλονῇ
τῆς νέας συζύγου του, θὰ ἐκπληροῖ εὐχα-
ρίστως πάσας τὰς τῆς Σάρρας ὀρέξεις.

Ἄλλως τε τοῦτο εἶναι τὸ μᾶλλον συν-
τελοῦν εἰς τὴν παγίωσιν τῶν σχεδίων του·
διότι, ἐπιτρέπων τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐλευ-
θέρως ν' ἀπολαύῃ πασῶν τῶν διασκέδα-
σεων ἀπαύστως ἀνανεουμένων, θὰ ἐκώλυεν
αὐτὴν τοῦ νὰ κατανοῇ τὴν ψυχρότητα
καὶ τὸ κενὸν τῆς ἐστίας τῆς.

Ἡ ἠδονή, τὰ θεάματα, αἱ συναναστρο-
φαί, θὰ παρεῖχον αὐτῇ, ἐπὶ τινὰ καιρὸν
χιμαίρας εὐδαιμονίας. Τὴν ἡμέραν ὁμως
καθ' ἣν, ἀπειρηκεῖα ἐκ τῆς ἐπιπλάστου
ταύτης ζωῆς, ἤθελε ζητήσει ὀλίγην ἡρε-

μον χαρὰν καὶ ἐπανορθωτικὴν ἀνάπαυσιν,
τί θὰ ἐπραττεν; Εἰς τί θ' ἀπησχόλει τὰς
ἀέργους ὥρας τῆς.

Θὰ ἔριπτε τὸ βλέμμα περὶ αὐτὴν,
ἀλλ' οὐδὲν θὰ εὕρισκε τὸ δυνάμενον ν' ἀ-
ναπληρῶσιν τοὺς θησαυροὺς ἐκείνους τῆς
ὀρίμου ἡλικίας· τὰ τέκνα.

Καὶ ἡ νεαρὰ ὑπαρξίς πάλιν θὰ ἐθεω-
ρεῖτο εὐδαιμών οὕτω ρέουσα.

Ἄλλ' ἂν τυχὸν ἐμελλε νὰ συναντήσῃ,
ἐξευγμένη ἤδη δι' ἀλύτων δεσμῶν, τὸν ὄν
ὤφειλε ν' ἀγαπήσῃ;

Ἄν ἡ καρδία τῆς αἰφνης ὠμίλει διεκ-
δικοῦσα δικαίωματα;

Οἶα σύγχυσις ἐν τῷ βίῳ αὐτῆς, οἶα
ἀνατάραξις τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύμα-
τος σκοτοδίνη. Φύσει δὲ τυγχάνουσα ὀρ-
μητικὴ καὶ παράφορος θὰ ἠδύνατο ν' ἀν-
τιστῇ εἰς τὴν ὀρμὴν τοῦ πάθους ἄβυσσον
πρὸ αὐτῆς ὑποσκάπτοντος. Οἶοι, λοιπόν,
ἀγῶνες ἂν ἤθελε νὰ παλαίσῃ κατ' αὐτοῦ!
Οἶοι καρδιοδόροι μέριμναι ἂν ὑπέκυπτεν!
Οἶοι πικρία ἂν ἀντίστατο!

Ἡ Σάρρα ἐγένετο κατηφῆς καὶ με σα-
σμωδικὴν μορφήν καὶ μέλανας ὀφθαλμούς,

— Μοὶ ὀμιλεῖτε περὶ ἔρωτος! Πλὴν
γινώσκω ἂν ἔχω καρδίαν; Εἶπον ὑμῖν
τοῦτο πολλάκις γελῶσα, σήμερον ὁμως
τὸ ἐπαναλαμβάνω σπουδαίως, νομίζω ὅτι
ἡ μήτηρ μου ἐλησμόνησε νὰ θέσῃ τοιαύ-
την ἐν τῷ στήθει μου. Ἀνήκω εἰς φυλὴν
περιπλανωμένων, ἡ δὲ φύσις, φαίνεται, ὅτι
δὲν ἠθέλησεν ὅπως τὰ τέκνα τῆς φυλῆς
ταύτης δύνανται ν' ἀρροισθῶσιν εἰς τινὰ
ἢ εἰς τι, ἵνα μὴ ὑποβάλλῃ αὐτὰ εἰς βιά-
σανον τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἤθελον ἀπο-
μακρυνθῆ καὶ μεταβῆ πρὸς ἄλλα ὄντα,
ἄλλης χώρας. Μέχρι τοῦδε, ἀπήκουσα εἰς
τὰς φυσικὰς ροπαὶς τοῦ πλάνητος βίου,
διέδραμον τὴν Εὐρώπην ἅπασαν μεθ' ὑμῶν.
Καίτοι ὁμως ἀνατραφεῖσα καὶ μορφωθεῖσα,
ὡς πᾶσαι αἱ τῆς χώρας μας νεανίδες, ἡ
παίδευσίς οὐδόλως ἐδάμασε τὴν φύσιν μου.
Τὸ Ἀθιγγανικὸν αἷμα ρεεῖ ἀκάθεκτον ἐν
ταῖς ἀρτηρίαις μου, αἰσθάνομαι δ' ἐνίοτε
ἐπανόδους εἰς τὴν ἀγριότητα τῆς κατα-
γωγῆς μου καθ' ὃν μόλις συνέχομαι. Εἶ-
ναι ἄρα ἀναγκαῖον νὰ ἔχω τέκνα, ὅπως
μεταβιβάσω αὐτοῖς ἰδιοσυγκρασίαν παρά-
δοξον, δι' ἧς ἤθελον θεωρήσει στρεβλὰς
τὰς συνθήκας τῆς κοινωνίας, ἐν ἣ ἤθελον
κληθῆ νὰ ζήσωσι, ἀφορήτους δὲ τοὺς νό-
μους, ὑφ' οὓς νὰ καμφθῶσιν. Ἐπειτα ἂν
ποτε μοὶ ἐπέλθῃ ἡ νοσταλγία τῆς μητρό-
τητος, ἂν αἰσθανθῶ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ
περάσω τὰς χεῖράς μου εἰς τὴν βοστρυ-
χῶδη κόμην τῶν ἐρασιμίων μικρῶν κεφα-
λῶν keepsake, ὡς προλαβόντως μοὶ ἀνε-
φέρατε, γινώσκω πῶς προμηθεύεται τις
παιδίον. Ἡ θετὴ μήτηρ μου μοὶ ἔδωκε τὸ
παραδειγμα, δὲν εἶναι ἀληθές; Θὰ στα-
ματήσω τὸ ὄχημά μου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ
τὸ πρῶτον παιδίον τῆς νομαδικῆς φυλῆς,
ὅπερ μοὶ ἀρέσκει, ἀγοράζω παρὰ τῶν γο-
νέων του. Ὑπάρχουσι πολλοὶ δυστυχῶς
ἐν τῷ κόσμῳ, οἵτινες θὰ θεωρηθῶσιν ἐκ-
δουλεύειν προμηθεύοντές τινα ἐν τοιοῦτον
ζῶν ἄθυρμα, ἐννοεῖται ὅτι θὰ ἔλθῃ ὀπω-
σάδηποτε ἐπικούρον καὶ τὸ χρεῖμα. Ὡστε,

ὡς βλέπετε, τὸ τοιοῦτον εἶναι χρηματικὴ
καθαρῶς ὑπόθεσις, ὡς ὄλα, ἐν ᾧ χρόνῳ
ζῶμεν.

Καὶ ποιούσα περιφρονητικὴν τινὰ κίνη-
σιν, ἡ Σάρρα ἤρξατο γελῶσα, ἀλλ' ἀ-
γρίως

[Ἐπεταὶ συνέχεια].

I. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ ἀπευθύνοντες αἰτήσεις περὶ ἀ-
ποστολῆς φύλλων τῆς καθημερινῆς
ἐκδόσεως τοῦ λαϊκοῦ μυθιστορήμα-
τος :

ΙΑΤΡΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

παρακαλοῦνται νὰ ὑπογράψωσιν αὐ-
τὰς ἐν τῷ ἀ γ ν ὼ σ τ ὼ ς, διότι πολ-
λαὶ τούτων παρέρχονται ἀπαρατή-
ρητοι, ὡς ἐκ τοῦ δυσαναγνώστου τῆς
ὑπογραφῆς. Γνωστοποιεῖται δ' αὐτοῖς
ὅτι, οἱ ἀποστέλλοντες δραχμὰς 6,
ἀντίτιμον 120 φύλλων, λαμβάνουσι

ΔΩΡΕΑΝ

τὸ ἐξ 600 σελίδων ὠραιότατον μυθι-
στόρημα τοῦ Αἰμιλίου Ρισβούργ :

ΤΑ ΔΥΟ ΔΙΚΝΑ

Τὰ ἐξῆς βιβλία, εὐρισκόμενα ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖ
ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξω-
τερικῷ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν. — Ἐπίσης
προμηθεύομεν εἰς πάντα ὀποιονδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ
ἡ αἴτησις νὰ συνοδεύηται μετ' ἀντίτιμον αὐτοῦ.

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας, μυθιστορία
Αἰμιλίου Ζολὰ δρ. 3. — «Ἡ Γυναίκες, τὰ Χαρ-
τιὰ καὶ τὸ Κρασί», μυθιστορία Paul de Cook,
μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 1.
— «Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle
Mendès δρ. 1.50. — «Ὁ Γιάννης», μυθιστορία
Paul de Cook μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριαντα-
φύλλου δρ. 2. — «Μπουμπουλίνα-Ἀρχάδιον», Δρά-
ματα ὑπὲρ Γ. Ἀνδρικοπούλου δρ. 3. — «Κωμω-
δία» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου δρ. 2. — «Ὁ Γονζάλης
Κορροβίος ἢ ἡ Γρανάδα ἀνακτηθεῖσα» μυθιστό-
ρημα δρ. 1.50. — «Ἀνθρωπος τοῦ Κόσμου», Ἀ-
θηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. δρ.
2. — «Ἑλληνικὰ Ἰσχυρὰ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφε-
ρίου, μετάφρ. Π. Πανᾶ, Δρ. 5. — «Ἡ Ναξία Μα-
ριάνθη» μυθιστόρημα πρωτότυπον, δρ. 1.30. —
«Ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου», μυθιστόρημα εἰς 6
τόμους δρ. 8. — «Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομ-
πήτις» μετάφρασις Γ. Κ. Ζαλακώστα δρ. 4. —
«Ἐξομολόγησις ἐνὸς Ἀββᾶ» μυθιστ. δρ. 1.50. —
«Τυχαιὸν Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ
Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου δρ. 1. — «Τὰ Δρά-
ματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Ponson-De-
Terrail, τόμοι ὀγκώδεις 3 δρ. 6. — «Αἱ Φύλα-
κες τοῦ Θησαυροῦ», μυθιστορία Ἐμμ. Γουζαλέν
δρ. 1.50. — «Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθι-
στορία Βίκτωρος Οὐγγῶ, μετάφρασις Ι. Καρα-
σσούσα (τόμοι 2) δρ. 4. — «Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλ-
ληνικῆς Ἐπαναστάσεως» μυθιστορία Στεφάνου
Θ. Ξένου, εἰς δύο ὀγκώδεις τόμους δρ. 4. — «Ἑλ-
πινίκη» ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος
κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδα Κυριακί-
δου δρ. 5. — «Βίαι τῶν Διαδόχων τοῦ Μαάμεθ»
ὑπὸ Οὐασιγκιάνους Ἰρβινγγος δρ. 2. — «Τὰ Ἰου-
δαϊκὰ» ἦτοι ἀνατροπὴ τῆς θρησκείας τῶν Ἑ-
βραίων καὶ τῶν ἐθῶν αὐτῶν, μετ' ἀποδείξεων
ἐκ τῆς Ἁγίας Γραφῆς δρ. 2. — Ποιήματα Ι. Γ.
Τσακασιάνου δρ. 3. Χρυσόδετα δρ. 4. — «Μαρία
Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρόμα, τραγικὸν ἱστορι-
κὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ
τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Κα-
ρέρ, μετάφρασις Γ. Κ. Σφήκα λ. 50.